

J **Vi snakkes**

God sommer!

**Dikterbjerken
side 2**

**Terrorkjølvann
side 3**

**Heianytt
side 4**

**Emly
side 6**

**Jomfruland og
Madagaskar
side 10**

**Kirkeblad-
økonomi
side 12**

**Skoleminner
side 15**

**Kantoriet
på tur
side 16**

**Dåpsopplæring
side 18**

**Gautefallkirken
side 19**

«Under dikterbjerken»

Sokneprest Leif Westermoen

Kjell Aukrust har strødd ut til almen glede mangfoldige små tegninger i sine bøker. Åndsverk-loven forbyr antakelig å kopiere, men det er vel mulig for de fleste å se for seg hans «poetskikkelse» som sitter under bjerketreet med en rekke av skriveark ved siden av seg på bakken, og blekkhus og penn plassert sammen med. Det hele i påvente av inspirasjon til nye vers. Under dikterbjerken. –

Mange av oss har steder vi kanskje spesielt om sommeren gjerne vil se igjen, eller hvor vi helst ville sitte en stund og kjenne etter om minner og stemninger dukker frem i sinnet. Jeg ser for meg benken bak bestefars hytte med syrinbusken og epletreet og en god og varm solvegg. Her ble tanker tenkt i oppvekstår. – Stedet finnes ikke lenger. De samme tankene og følelsene er visst heller ikke der. – Men behovet for rolig ettertanke, det å kjenne på en stemning i naturen eller inne i seg sjøl, er der. –

En gang i tiden hadde jeg daglig utsikt fra kontorvinduet, til en vakker kirkegård. Jeg kan høre lyden når jeg vil av vann som fylles

i vannkanner fra springen, og se skikkelser som går stille og stiller med blomster. – Husker spesielt en gang at en gutt kom syklende. Bremset brått utenfor. Og løp inn til en grav. Der sto han stille et halvt minutt, – så gikk han raskt tilbake og syklet videre.

Mange er blitt glad i lysgloben i kirkene. Tenne et lys er en god andakt. Noen tror det er bare i utlandet at lysgloben er i bruk, men snart finnes den i alle norske kirker.

Kanskje er det også mulig å folde hendene en tidlig sommermorgen og takke Gud for en ny dag. For livet, for alt jeg eier og alt jeg opplever til glede og berikelse.–

For en tid siden fortalte en eldre dame meg at hun av og til leste dikt. Og stor glede hadde hun av H. Wergeland sine rim om hvor ofte Gud skal takkes. «Så mange ganger som det er taksten på kongens slott, o.s.v.-» Bibelen oppfordrer oss til å si takk til Gud. Det er utrolig god inspirasjon i å takke. Begynne der. Et velsignet tre å sitte under. Det finnes flere også. Lykke til med å finne din dikterbjerke.

GOD SOMMER!

Utenfor skigarden

-glo

I terrorens kjølvann

Elleve september vil for alltid bli husket som et mareritt. Og vi husker det fordi fjernsynsbildene viste oss i alle detaljer hvor sårbart et høyteknologisk samfunn kan bli når angrep blir satt inn der det er svakest. De skrekksener vi så, minte oss om at noe liknende kan skje over alt og kan ramme oss alle. Derfor delte vi sorg og følelse av maktesløshet med verdenssupermakt. Det naturlige spørsmål var hvordan vi kunne forhindre at slikt kunne skje igjen.

Så skjer noe liknende igjen nærmere oss. Et togsett i Madrid ble utsatt for et terrorangrep som igjen satt en støkk i oss alle. Terroren nærmet seg faretruende. Igjen var uskyldige, intetanende og fredelige borgere ofre.

I slike situasjoner er det lett å ty til enkle forklaringer om raser, religioner eller nasjoner. USAs president lanserte i kjent forenklingsstil begrepet ondskapens akse, og vi vet alle at fortsettelsen og konsekvensen av denne og andre liknende forenklinger førte til krigen mot Irak, en krig som har vist seg ulykkesbringende både for Irak og USA. Den politiske gevinst presidenten kunne innkassere på kort sikt, har vist seg å bli en floke av problemer foran en valgkamp.

Den spanske regjeringen var heller ikke heldig med sitt bastante utspill etter terrorangrepet som skjedde kort før valget. Forsøket på å velte ansvaret over på separatistorganisasjonen ETA, ville gitt den sittende regjering en klar gevinst i forhold til valget. Når sannheten kom for en dag, raknet velgergrunnlaget for regjeringen som led et knusende valgnederlag.

USAs president sitter også på nåde. Manglende etterretning eller feilaktig informasjon har blitt en oppvask som i første omgang ser ut til å gli over. Men avsløringen av terror mot iranske fanger har rystet en hel verden. Også her prøver alle ansvarlige å skyve fra seg ansvaret. Men det blir etter hvert klarere at også på toppen i den amerikanske administrasjonen har en prøvd å finne grunner til å akseptere overgrep mot fanger som strir mot internasjonale konvensjoner. De siste meningsmålinger fra USA viser at velgerne er på vei bort fra støtten til den sittende presidenten. Kanskje er grensen for bortforklaringer nådd.

Også fangene fra Afghanistan som sitter på Guantanamo basen behandles etter folkerettseksperterets utsagn i strid med Genevekonvensjonen, og det er med juridisk spissfindighet at USA forsøker å rettferdiggjøre det som skjer. Makt er farlig, også for dem som utøver den.

Langt viktigere enn de politiske virkningene i USA og Spania, er likevel hvordan verden utenfor vesten vil reagere på at presidenter, land eller regjeringer som pynter seg med sin kristelighet, styres etter prinsipper som bryter med folkerett og menneskeretter.

Kan vi vente at ter-rorisme blir akseptert også utenfor de grupper som har stått bak togbomber og fly mot Twin Towers? Vil begrepet ondskapens akse bli speilvendt mot vesten?

Nytt fra heia

• **Elen Bjørkkjær og Berit Daland**

Sommerbasar

Kirkeringen har vært til uvurderlig støtte for menighets-arbeidet på Levangsheia. Den trer ofte støttende til når innkjøp skal gjøres. I år vil de ha sommer-basaren 21. juli kl. 17 ved Støle kirke og menighetshus. Det vil også bli loppemarked, så har du noe som du ikke synes er «kjekt å ha», da kan du la kirkeringen overta det. Vi sier hjertelig takk! Videre blir det åresalg, basar, leker m.m salg av vafler og sveler.

Sokneprest Leif Westermoen holder andakt

Sommerkonsert

Det blir sommerkonsert i Støle kirke søndag 4. juli kl.19.00.

Det blir et rikholdig program med: Levangsheia Barne- og Ungdoms-kor

Levangsheia Menighetskor
SKUK

Martin Daland

Robert og Carolina Czyz

Katrine Borge

Signe Liv Lundheim

Maija Pelèce

Vi tar opp kollekt ved utgangen.

Åpen kirke

Det vil også i år bli åpen kirke på Støle hver mandag i juli måned. Vår

vakre lille trekirke blir beundret av mange. Det blir musikk i sommerkvelden og servering av vafler og kaffe fra kl. 19.00.

Dugnad

Det har vært dugnad utenfor kirken i vår. Mange møtte frem, og takket være Karin Støle ble det servert varme vafler.

Møtevirksomhet

Normisjon har hatt møter i kirken i vår. Vi har hatt besøk av Åge Hunnestad og Ole-Magnus Storemyr. Det blir Normisjons-basar høsten 2004.

Samtalegrupper

I samarbeid med Øyvind Barland har vi hatt en samtalegruppe som har hatt møter i hjemmene. Vi har fulgt opplegget fra boka med tittelen: Langs samme vei... En ressursbok for medvandrere. Nytt opplegg følger til høsten. Vi hadde en kjempefin avslutning på Wenche og Arilds hytte i Stølefjorden, der vi grillet og sang langt inn i sommernatten. Når Åse og Kjell stiller opp blir det lett å finne tonen!

Organisten vår

Det er bare å beklage at vår dyktige organist, Maija Pelece allerede slutter.

Håper hun kommer igjen etter endt videreutdanning. Vi håper kirken blir fylt til siste plass på konserten hun vil arrangere i Støle kirkesøndag 4. juli.

Voksenkatekismen

Et studieopplegg fra Norsk Kristelige Studieråd i samarbeid med Lunde forlag.

Boka er skrevet av Harald Kaasa Hammer og Kjetil Vestel Haga, et studieopplegg over åtte temaer:

- Jeg tror på Gud Fader
- Jeg tror på Jesus Kristus
- Jeg tror på Den Hellige Ånd
- Fadervår
- Kjærlighetens ti bud
- Dåp og nattverd
- Menighet, fellesskap og tjeneste

Formål med dette opplegget er å:

- gi grunnleggende kunnskap om kristen tro.
- hjelpe hverandre til å bevare, utvikle og formulerer troen og formidle troen til andre.

- utvikle vaner, ordninger og rammer for å praktisere kristen tro i hverdag – i forhold til dagens mennesker og dagens samfunn

Hvis du tror dette er noe for deg så har du nå mulighet til å bli med.

Levangheia menighet og Levangsheia Normisjon innbyr til bibeltimer og studier om temaene til høsten.

Det blir et forberedende møte hvor alle interesserte er velkomne **tirsdag 8. september i Støle menighetshus.**

Det blir bibeltimer en gang i måneden der prestene og Øyvind

Barland deler på oppgavene og bibeltimene er åpen for alle. Tid og sted blir kunngjort i avisene.

Min sang

Kirkeringen var samlet til møte i menighetshuset på Støle 24. mai 2004.

Signe-Liv ville gjerne lese noen vers fra en sang som hun syntes passet så godt til det arbeidet kirkeringen driver.

De to versene Signe-Liv siterte, er laget av amerikaneren Ralph Carmichael og lærer Arne Jon Myskja. Sangen er fra 1974.

Kjære gud, når eg bed

Kjære, Gud, når eg bed
lat min tanke kvile i fred
frå alt stress i verda omkring
og all uro for daglege ting.
Lat din kjærleik få trengja seg inn
slik at han kan forandre mitt sinn.
Lat oss alle som trur på ditt ord
vera saman i bøn for vår jord

Hjelp meg, Gud, til å gi
Både pengar, arbeid og tid
i den tenesta der eg er sett,
slik at eg kan forvalte den rett.
Gi meg kraft til å dele mitt brød
med dei menneska som er i nød.
Hjelp meg søkje fornying og fred.
Høyr meg, kjære Gud, når eg bed.

Diakonen i de tre menighetene Kragerø, Levangsheia og Skåtøy, Emly Strat, har meldt fra at hun ønsker å slutte i jobben.

«Vi snakkes» har hatt en prat med Emly – i anledning av at hun nå er ute «på oppløpssida» i jobben hun har hatt i cirka 2 ½ år nå.

Vi snakkes: Emly, hvorfor slutter du, nå som du er så godt i gang i jobben din ?

Emly: Aller først vil jeg skynde meg å si at jeg ikke slutter fordi jeg har mistrievdes med jobben eller i Kragerø kommune i sin alminnelighet. Snarere er det tvert imot:

jeg har likt meg veldig godt. Når jeg likevel har bestemt meg for å slutte, så er det egentlig flere grunner til det. En grunn til at jeg har ønska å jobbe i Kragerø, har vært at jeg har kunnet bo heime i Gjerstad – der faren min bodde. Nå er han død, og dermed står jeg friere når det gjelder hvor jeg vil bo. Så er det jo slik at jeg ikke er utdanna diakon, og det var egentlig en forutsetning for å få denne jobben, at jeg skulle ta diakon-utdanning etter hvert. Og det er jeg egentlig ikke så motivert for ... Så kommer i tillegg til dette at jeg jo er en rastløs person – som liker friheten, også den yrkesmessige, svært godt. Og akkurat nå har jeg – utenom jobben – muligheter til å være fri og nyte det privilegiet det er.

- *For sikkerhets skyld, om noen skulle være i tvil om det: Hva er det som har vært dine viktigste arbeidsoppgaver som diakon ?*

- Det jeg har jobba mest med har vært

kontaktarbeid i forhold til ungdom, konfirmant- og klubbarbeid, kontakt med institusjoner, Værestedet pluss oppsøkende virksomhet og hjemmebesøk. Lediggang i jobben har jeg ikke merka noe til, for å si det slik

- *Hvordan vil du beskrive diakonjobben: Er den så altomfattende og tidsslukende at du knapt har kunnet leve ditt eget liv ved sia av – eller hvordan har det vært, synes du ?*

- Noen 9-4 jobb er diakonjobben ikke: Jeg kunne sikkert ha jobba omtrent hele døgnet,

men jeg har måtte gjøre noen avgrensninger. Jeg har valgt å satse på noen klart definerte arbeidsoppgaver og prøvd å gjøre en god jobb i dem. Som en regel for meg sjølv har jeg hatt at jeg ikke har villet jobbe mer enn tre kvelder i uka.

- *Du har bodd i Gjerstad og hatt 30-40 minutters arbeidsveg både morgen og kveld. Hvordan har det vært ?*

- På en måte har det vært greit å bo litt avgårde, for når jobben har vært gjort og jeg har reist heim, så har jeg på en måte måttet legge jobben fra meg for den dagen. Lange dager på jobben, som det ofte har blitt, har gjort at jeg ikke har hatt så mye overskudd til å være så sosial i Gjerstad. Og i og med at jeg har reist til Gjerstad stort sett hver ettermiddag eller kveld, har jeg nok mista en del av det sosiale livet i Kragerø også. Alt i alt har det å bo såpass langt fra jobben hatt både positive og negative sider, føler jeg...

Når en diakon slutter

Olav A. Drevland

– *Du har hatt flere menigheter å forholde deg til, hvordan har du opplevd det ?*

– Det har ikke bare vært enkelt, og jeg kan på en måte skjønne «distriktsmenighetene» som kanskje synes de har hatt litt liten nytte av meg. Både Levangsheia og Skåtøy synes nok at jeg har vært for bysentrert, men jeg tør si at jeg har vært lett å be om å komme. På Skåtøy har jeg vært forholdsvis lite, – bare deltatt i en del konfirmantarbeid og i konfirmantgudstjenester. På Levangsheia har jeg vært mye, og de har vært klare i sin «bestilling»: *en klubb*.

Kragerø menighet er, naturlig nok ? – den menigheta som har sett mest til meg, – sjølv om jeg nok synes at jeg kanskje har vært for lite synlig med å delta i gudstjenester osv

– *Hvis du skulle nevne et spesielt område innafor arbeidet ditt som du er glad for å ha fått godt til, hva ville du nevne da?*

– Da må jeg aller først få nevne Værestedet, – der jeg synes det blir

gjort en god og viktig jobb – som de som går der er takknemlige for. Værestedet er vel også så utvilsomt den delen av arbeidsområdet mitt som jeg sjølv føler

at jeg har fått mest igjen for å holde på med. Kontakten med folk der, den usminka ektetheten som preger de som går der, kjærligheten mellom dem, har vært god å oppleve. –

Ellers har det vært fint å oppleve at de kommunale etatene har vært så positive i forhold til meg: De har skjønt at jeg har gjort en viktig jobb, gjort noe, – og de har vist meg

tillit ved å be meg om å delta i spesielle saker.

– *Hva er det du ikke synes du har fått så godt til som du kanskje kunne ha ønska deg ?*

– Jeg kunne vel nevne flere ting – men en sorggruppe hadde jeg tenkt å få etablert. Det har det ikke blitt noe av, – det er trist, for behovet er utvilsomt til stede.

Jeg skulle også gjerne gjort en bedre jobb for de flerkulturelle i Kragerø, – det er mange fra forskjellige land og kulturer som kunne fortjene at noen

hadde mer systematisk kontakt og omgang med dem.

– *Litt tilbake til Værestedet: Hvilke tanker ut over det du nylig nevnte, gjør du deg om denne biten av arbeidsfeltet ditt ?*

– Jeg nevnte noen av gevinstene ved å jobbe på Værestedet – og vil legge til at den direkte tonen på stedet: rett fra levra – uten modifierende filtre av noe slag – , vi tar hverandre som vi er, på godt og vondt; – alt dette har jeg hatt stor sans for. Så er det ikke til å unngå at jeg gjør meg tanker om at Kragerø synes å mangle mye på tilstrekkelig personalressurser, oppfølgingsordninger og systemer for den utsatte delen av befolkninga som går på Værestedet. Folk får penger og husvære, men aktivitetstilbud til rusbrukere eller folk på metadon synes ikke å eksistere. Her trengs det at det blir gjort en jobb i kommunen; – en utekontakt på heltid hadde vært bra.

– *Hvilke sider ved deg sjølv synes du at du har fått anledning til å realisere – som det så fint heter – i jobben din i Kragerø ?*

– Jeg har vel en viss evne til å få kontakt med forskjellige folk: ung og gammel, høy og lav, fattig og rik; – den egenskapen – eller gaven, om du vil – har jeg fått rik anledning til å realisere i diakonjobben. Jeg har kjent at jeg har oppnådd tillitsfulle forhold til mange mennesker, – det har kjentes veldig bra...

– *Mange har opplevd deg som en klar og folkelig forkynner. Hva har vært spesielt viktig for deg å få fram av det kristne budskapet når du har prekt og forkynt ?*

– Det enkelte menneskes verdi har vært viktig for meg i all min forkynnelse. Særlig har jeg lagt vekt på å få det fram når jeg har snakka til unge mennesker, for de er kanskje spesielt usikre og utsatte for press og trykk utenfra. Så har det sjølv sagt vært viktig å tegne tydelige bilder av Jesus i det jeg har sagt – som manifestasjoner av Guds kjærlighet. Det *håpet* som kristendommen bærer i seg for oss alle, har jeg også prøvd å gjøre tydelig i det jeg har sagt i forskjellige sammenhenger.

– *Hvilke plusser og hvilke minuser mener du å ha registrert ved kirke- og menighetslivet i Kragerø, på Skåtøy og på Levangsheia ?*

– Et fryktelig vanskelig spørsmål – ikke lett å svare på. Hver menighet har jo sin egen kultur... Slik jeg ser det, har ingen av menighetene spesielt høye inngangstreskler – det er bra! Så synes jeg at den friheten fra alterboka som praktiseres i Kragerø-menighetene medfører ganske varierte gudstjenester – og det er jo også fint. Skulle jeg nevne noe som kunne vært annerledes og bedre, så måtte det være at flere – gjerne utenom kirkas indre sirkel – kunne vært inviterte eller utfordra til å delta i gudstjenestene eller i kirkelivet ellers.

– *Hvis du skulle gi et råd til etterfølgeren din – og til menighetene som skal ta imot den nye diakonen – hva ville du si da ?*

– Til etterfølgeren min: Vær deg sjølv, vurder nøye dine egne gaver og anlegg, finn ut av behovene som menighetene har, sikre deg gode medarbeidere – og sett i gang. Parallellt med dette: gjør ditt for å få diakoniuvalget til å fungere som det bistandsapparatet det er tenkt

å være. Til menighetene som skal ta imot den nye diakonen: ta imot han eller henne slik som dere har tatt imot meg, da vil den nye føle seg velkommen og verdsatt.

– *Helt til slutt, Emly: Når du nå slutter som diakon hos oss, hva vil du ta deg til?*

– Jeg nevnte at jeg er i den heldige situasjonen at jeg nå i en periode kan nyte å være fri kvinne, uten å være nødt til å jobbe hver dag for «å overleve». I juli og deler av august tenker jeg meg å reise i Norge, – skulle forresten gjerne hatt en bobil! – så blir det noen uker i Gjerstad, før jeg forhåpentligvis kan legge ut på en utenlandstur. Ellers får veien bli til mens jeg går, – som det heter – i tillegg vil jo lommeboka, for meg som for alle

andre, bestemme ikke så reint lite hva jeg kan tillate meg. På nyåret må jeg vel se å finne meg en jobb igjen, – vi får se hva det kan bli ...

Intervjuet med Emly foregår på Værestedet, mens folket på huset sitter rolig ned og fordøyer middagen de nettopp har spist.

Alle er klar over at Emly skal slutte, og alle er svært lite fornøyde med det. Stadig hører vi «Du har vært real og grei, vi kommer til å savne deg – veldig. Takk for det du har gjort for oss!». I Kragerø, på Levangsheia og på Skåtøy er det nok mange som vil istemme disse ordene, – på vegne av mange, gjør også «Vi snakkes» det. Vi sier takk for praten med Emly og ønsker henne lykke til med alt som ligger foran...

Anne Marie Sverdrup

Solskinnsøya Jomfruland

var stedet for Kragerømenighetenes gudstjeneste Kristi himmelfartsdag.

Med saksofonmusikk, korsang, fellessang og glad liturgi ble dagen feiret av flere båtlaster med mennesker.

Jan Oskar Utnems preken handlet om ethvert menneskes reise til seg selv og til møtet med «det ansikt ingen har sett». I møte med Gud får vi stå oppreist, gå fritt – og knele i erkjennelse.

Solskinnsøya Madagaskar

har vært arbeidssted for om lag åtti misjonærer som satte hverandre stevne i Kragerø denne dagen, og som deltok i gudstjenesten med gassisk sang.

Senere på dagen samlet de seg til et måltid i Kilen bedehus og til kaffe i hagen hos Ingebjørg Finstad. På menyen sto ris med høne, som det gjør når det er fest på gassisk. Det ble utvekslet minner, og mange benyttet anledningen til å hylle Ingebjørg, som fylte 80 år i vinter, og som har vært på Madagaskar i mange perioder. Mange takket for menneskelighet og varme og for godt vennskap, og hennes faglige dyktighet og engasjement for døves rett

til sitt språk ble trukket fram. En pensjonert misjonær formidlet en spesiell gave: Hans sønnesønn var konfirmant og ville gi 5000 kroner fra sitt eget gavebord til døveskolen hvor Ingebjørg har arbeidet...

Representanter fra Kragerø menighet var også til stede, og Leif Westermoen pekte på Ingebjørg Finstads enestående evne til å bygge broer mellom mennesker fra ulike kulturer, med ulike språk og med ulike forutsetninger.

Slik ble det et «verdensmøte» på Jomfruland og i Kilen på Kristi himmelfartsdag. Fordi noen har brutt opp og begitt seg ut på reise i verden – slik Odyssevs og Abraham og de vise menn og misjonærer og mange andre har gjort – blir det fortsatt bygget broer. Og fortsatt utfordres ethvert menneske til å legge ut på erkjennelsens reise.

«Vi snakkes» på banen igjen

Olav A. Drevland

På grunn av manglende økonomi har «Vi snakkes» ikke kommet ut før nå i inneværende år.

Mange har savna bladet, og redaksjonen har fått gjentagne spørsmål om «hvor blir det av kirkebladet». Vi som jobber med bladet, er glad for at økonomien nå synes sikra, slik at «Vi snakkes» igjen kan komme ut med sine sedvanlige fem numre pr år.

Pengene som tidligere skulle til for å kunne utgi bladet, ble stort sett vært skaffet til veie ved frivillige bladpenger fra glade lesere, pluss noe tilskudd fra forretninger som har funnet å ville støtte bladet. – Utgiftene til hvert nummer av bladet steg sakte men sikkert til cirka 12.000 kroner (disse pengene går til å betale trykking og utsending). På årsbasis dreide det seg altså etterhvert om 60.000 kroner som trengtes for at kirkebladet skal kunne dumpe ned i postkassene til folk flest fem ganger i året.

Det skulle vise seg at inntektene som bladet hadde, ikke holdt tritt med utgiftene: Vi fikk årlig inn mindre penger enn det vi hadde i utgifter. Et fond, – opparbeidet under tidligere, bedre tider –, kunne lenge brukes til å dekke opp for underskuddene; – til slutt

var imidlertid også dette fondet brukt opp. Bladet var i praksis konkurs, og utgivelser var ikke lenger mulig. Et kirkebladsfritt første halvår av 2004 ble konsekvensen av denne situasjonen.

Allerede lenge før den økonomiske situasjonen ble kriseprega, ble initiativ tatt av redaksjonen for å få inn flere penger til bladet. Møter med menighetsrådene ble avholdt, ide-dugnader ble gjennomført, osv. Fart i arbeidet ble det imidlertid først etter at menighetsrådene hadde oppnevnt representanter til en «kirkebladets økonomigruppe». Under ledelse av Reidar Krafft og Morten Skjævestad ble det utarbeidet en plan for hvordan økonomien for bladet kunne sikres. I korte trekk gikk denne ut på å selge rubrikkannonser til stedlige forretnings- og næringsdrivende. Isak Aatangen og Sverre Brændhagen ble så forespurt om å ta direkte kontakt med en rekke butikker, bedrifter osv i Kragerø – med forespørsel om å kjøpe annonser i bladet. Responsen har gledeligvis vært *svært god*, slik at det nå er skaffet til veie cirka 50.000 kroner på årsbasis til bladet.

Kirkebladets redaksjon ønsker å takke økonomigruppen, annonse-selgerne Isak og Sverre, og – ikke minst – de forretnings- og næringsdrivende som har funnet å ville kjøpe annonse i bladet.

Gjennom den innsats som er vist, og gjennom den økonomiske støtten som bladet nå kan påregne som fast, vil utgivelser av bladet igjen kunne komme i gang.

«Annonsebeløpet», kr 50.000 pr år, er imidlertid ikke tilstrekkelig til å kunne

håndtere de årlige utgiftene (som ligger kr 10 000 over dette beløpet, kfr ovafor). Vi tør derfor be våre lesere bruke vedlagte innbetalingskupong side 14 og overføre til bladet et kronebeløp – som frivillige bladpenger for perioden sommer 04 – sommer 05. Redaksjonen har håp om respons på henstillinga her som gjør at bladet har et helt trygt økonomisk fundament å jobbe ut fra.

På grunn av tidsknapphet for å kunne få ut et sommernummer i månedsskiftet juni/juli, og som følge av at utforming av annonser vil ta noe tid, utkommer dette nummeret uten de bestilte annonsene. Fra og med første nummer til høsten, vil disse være på plass – og annonsørene våre vil få den profilering fram til neste høst som de har gjort avtale med oss om.

Takknemlig og optimistisk hilsen fra redaksjonen

Sommerstund

Sommer, solskinn, junivær, blomstereng og grønne trær, måkeskrik og lerketrill – alt jeg sanser - jeg er til!

Midt i dette jubelkor, denne sommerstund på jord, lever jeg - og følger med – jeg kan lukte, jeg kan se!

Jeg kan høre fugler slå glade triller mot det blå – humlen suser ved min vegg – sommerduft fra bjørk og hegg!

At jeg lever - denne dag!
Denne stund av velbehag!
Gi meg enn en liten stund leve hvert et solsekund!

Lillemor

Kirkens SOS i Telemark

SATS PÅ EN MENINGSFYLT FRITID TIL HØSTEN!

Kirkens SOS i Telemark har mange, **og trenger ennå flere**

som vil være med å formidle **LIVSMOT OG HÅP** til andre når livet er tøft og vanskelig.

Du GIR: Tid til 2 vakter i måneden + veiledning.

Du FÅR: Opplæring, perspektiv på livet og mye GLEDE!

Vi har plass til flere frivillige medarbeidere til å betjene vår døgnåpne krisetelefon og vårt SOS-meldings-system over nettet.

Kurs for nye medarbeidere starter **1. september 2004**.

Ta kontakt allerede **nå** for informasjon og samtale!

Ring oss på 35 58 78 00 / 900 59 297

Et minne fra min skoletid.

Bjørn Sandberg

Jeg sluttet på folkeskolen i okkupasjonstiden, i 1941. I Gausdal, hvor jeg bodde, var nærmeste by med en videregående skole Lillehammer. Mor og far hadde ikke lyst til å sende meg til et sted hvor det vrimlet av okkupanter, og fant ut at framhaldsskolen i Gausdal var tingen. Dit måtte jeg sykle en mil hver vei, men jeg hadde en ny sykkel med ballongdekk, som jeg hadde fått til konfirmasjonen. Det var bensinrasjo-nering, det gikk ingen skolebuss, så det var bare å trø iveri for 14-åringen. Det hendte at jeg måtte overende på glattisen, så jeg møtte på skolen med kløvd leppe og løsnede fortenner. De grodde nå heldigvis fast igjen.

Skolebestyreren, Kristian Tordhol, var en ungdomsvenn av lyrikeren Olav Aukrust. Han prøvde å formidle til oss unge elever noe av den glede han selv følte for diktning. Inspirerende var det vel også at nærmeste gård var Aulestad, Bjørnsons hjem.

Hver dag begynte Tordhol med en kort bønn, et sitat fra Aukrust:

«Guds nåde er kvar morgon ny!
Stig høgt mi sjel,
på stride, strake vengjer!
Sjå, himmelbruri
bryt den svarte sky!
No brår, no brusar
livsens harpestrengjer!»

Dette var poesi som gjorde inntrykk på meg som om det var musikk, og det ligger jo musikken ganske nær.

Organisten i Follebu var til hverdags skredder, til søndags organist. Han hadde en sønn, Magne Elvestrand, en helt spesiell musikalsk begavelse. Hans musikkstudier ved konservatoriet førte frem til en musikkttittel, «kantor».(leder av musikken ved en hovedkirke.) Han spilte ofte på private huskonserter, en særlig foreteelse under krigen, hvor intet offisielt konsertliv var tillatt. Her hørte jeg ham spille Grieg - og ikke minst Bach. Det bergtok meg. Jeg satte meg tett opptil klaveret og lyttet. Jeg kom meg aldri til å spille selv, men musikken har alltid betydd mye i livet mitt.

På høstlige vintermorgener kan vi oppleve at «himmelbruri», solen, bryter de svarte skyene. Vi har utsikt over Kragerøfjorden, og om morgenen er det et praktfullt skue hvis været er godt. Skyene kan bunke seg opp, og vi får se solen bryte gjennom. Aukrusts morgenbønn er som å oppleve musikk helt konkret. Skjønnheten i de dramatiske spenningene mellom mørke og lys er musikk. Det er så godt å kunne føle naturen slik: som en kilde til inspirasjon og glede, det er en gave. Særlig med den herlige utsikten vi er blitt tildelt over Kragerøs skjærgård, er det en opplevelse som gjør livet mer verdifullt.

Kantoriet på tur Leif Pettersen

Kantoriet har vært på tur igjen. Denne gangen til Trondheim og Nidarosdomen.

De fleste reiste med buss tidlig om morgenen Kristi himmelfarts dag...

En tur som gikk forbausende raskt og smertefritt, og med en sjåfør som ikke halte ut tida.

Tema for turen var Rikskirkesangens femtiårsjubileum. Et stevne med kirkekor fra hele Norge og Kragerø kantori som eneste representant for Agder bispedømme. Det var lagt opp til prosesjon, maratonkonsert, ulike seminarer og avsluttende festmiddag lørdag kveld.

Selv om kantoriet hadde lagt opp et tett program, fant vi også tid til spontane privatkonserter av stadig synkende kvalitet på hotellrommene.

Mellomspillet på «Dagen ar nära» blir aldri mer det samme, og det oppstod i tillegg enkelte rokeringer i det videre programmet.

Været i Trondheim denne helgen, bidro sterkt til at prosesjonen mest av alt så ut til å ha som hovedmål å komme seg i hus.

Nå var det selveste Nidarosdomen vi skulle til, så hus er vel ikke helt dekkende.

Det finnes større domer andre steder, men denne er mer enn stor nok til å gi besøkende den samme følelsen av historie, størhet, ærbødighet og ettertanke som sine større kolleger i utlandet.

Vi får tro det tar lang tid før den blir gjort om til inntektsbringende overnattingssted for turister.

Maratonkonsertern svartetil navnet, men det skyldtes ikke Kragerø kantori, som benyttet sine seks tilmålte minutter på en måte som vakte positiv oppmerksomhet selv om vi kom helt på slutten av programmet og publikum nok nærmet seg grensen for hva man kan tåle av korskang.

Æren for dette tilfaller som vanlig dirigenten Robert Carding.

Dette kan gjentas til det kjedsommelige, men han lykkes så godt som alltid med å legge lista så akkurat passe høyt at alle synger med selvtillit. Publikum slapper av og koret får vist seg fra sin beste side. At han i tillegg

denne gangen valgte å starte sangen fra «sidelinja» gjorde også at vår entré skilte seg ut fra de fleste andre og bidro sterkt til å vekke tilhørerne av en forståelig dvale.

Den siste utholdenhetsprøven var fesmiddagen. Nå var uttrykket maraton

allerede brukt om den første konserten, men behovet for synonyme begrep ble etter hvert påtrengende.

Nå skjønner man jo at spesielt innbudte gjester bør få si sitt, og at folk som har stått på i lang tid og utvilsomt har gjort en god jobb for organisasjonen bør hedres. Det er helt på sin plass, men enkelte i sentrale stillin-

ger under jubileet kunne nok være litt mer beskjedne i tilmålingen av tid til seg selv.

Men en opplevelse var det. Kantoriet gjorde en god figur under jubileet, og vi tror vi har representert Kragerø på en positiv måte.

Nytt fra dåpsopplæringsutvalget: Vi starter på ordentlig til høsten

Halvor Halvorsen

De fleste av leserne kjenner vel denne saken fra våre to menighetsblad.

Som følge av en ny situasjon i samfunnet og omgjøring av kristendomskunnskap i skolen til det såkalte KRL-faget (kristendom, religion og livssyn) må nå menighetene og hjemmene ta et større ansvar for opplæring av barna som blir døpt.

Den norske kirkes øverste organ, Kirkerådet, har engasjert seg i dette, og Stortinget har bevilget midler som menighetene kan søke om til gjennomføring av reformen.

I vår kommune er vi så smått i gang. For et års tid siden ble det nedsatt et utvalg for å samordne trosopplæringen i de fem menighetene i Kragerø. På siste møte i utvalget vedtok vi å søke om slike midler.

Vi siterer fra søknaden:

«Vi har i første omgang valgt å satse på fasene 0 - 6 år, men hvis vi får tilstrekkelige ressurser, vil vi også ta med 10-åringene, 12-åringene og konfirmantene.

Vi vil hele veien ta utgangspunkt i det som i dag foregår av kristent arbeid for barn og unge i menighetene, ved prestene og de frivillige organisasjoner innen Den norske kirke, og bygge ut og systematisere dette, med sikte på å nå alle døpte i de aktuelle aldersgrupper med tilbud om en forsvarlig trosopplæring. Utvalget vil definere hovedområdene for virksomheten i

samsvar med planene fra sentralt hold, mens detaljutformingen skal skje i de enkelts menigheter ut fra lokale forhold.

Det meste av arbeidet må utføres av de nåværende ansatte og fri-villige i menighetene, og utvalget vil søke å skolere og inspirere disse til innsats - og rekruttere flere! Samtidig vil vi legge stor vekt på å få foreldre og faddere med på laget.

Det blir imidlertid behov for å ansette en person i full stilling, som kan koordinere virksomheten og også delta direkte i arbeidet med barna og foreldrene, og vi søker om lønnsmidler til dette. Videre søker vi om midler til dekning av andre merutgifter ved gjennomføringen av prosjektet.»

Vi fikk imidlertid intet i denne omgang.

Dette var vi forberedt på. Det var begrensede midler til disposisjon, og omkring halvparten av alle landets menigheter hadde sendt søknad! Likevel er ikke arbeidet med vår lokale dåpsopplæringsplan bortkastet. De menigheter som var med i første søkerrunde «uten resultat», vil stå sterkere i annen runde, og etter hvert vil alle menigheter få støtte.

Dessuten har arbeidet i utvalget vært lærerikt, og vi sier i søknaden at selv om vi ikke blir tilgodesett denne gang, vil vi starte opp til høsten, men da i mindre målestokk. Vi satser nå på at mange frivillige blir med!

Gautefall fjellkirke

Tømmerhytta ferdig

Leif Westermoen

Den 25 mai var det dugnad på Gautefall og det ble jobbet med det meste, fra vinduspussing og vasking, beising, ved, og snekkerarbeid på den laftede tømmerhytta som nå har fått et inngangsparti med bod for ved og skiutsyr.

Tømmerkoia er prøvet i vinter av flere konfirmanter, og det er stas å sove på flatsenger i to etasjer. En gammel Ulefossovn ble satt på plass under dugnaden.

Gautefall Fjellkirke er prostiets fellesprosjekt, og alle menighetene gir fra to til fire ofringer pr år til utbygg-

ingen. Olav Kåsa sørger for utleie av selve kirkebygget med tre gode overnattingsrom i kjelleren, eller Olavsbu som er ei frittstående hytte med alt som trengs også til separat utleie. Ognå også tømmerhytta i tillegg. Det blir inntekter av det, men menighetene oppfordres til spesielt å legge turen til Gautefall med week-ends, kurs og lignende. Hele høsten er kapasiteten stor. Olav Kåsa tar imot bestillinger.

Byggeplaner i årene som kommer handler om et tilbygg til hovedbygget med et kirkerom som ikke behøver brukes verken som spisesal eller sovesal. Tegningene ser fine ut, og hele anlegget vil da bli komplett. –

Gautefallstevnet som i år er den 20. juni betyr mulighet til inspirasjon, informasjon, samling om gudstjeneste og et godt offer til nedbetaling av gjeld.

Velkommen til Gautefall!

Sommer- kirkene

Kragerø kirke

Stor kirke i Kragerø sentrum fra 1870 i nygotisk stil. Restaurert og oppusset i 1996. Hollenbachorgel fra ca. 1890. Restaurert i 1994.

Kirken er åpen for besøkende tirsdag-lørdag kl.12.00 - 15.00 i juli måned
Omvisning

Konsserter

Noen formiddagskonsserter ca 30 min. Ved organistene tirsdag/torsdag kl.12.30 i juli. Se oppslag.

Mandag 14. juni Kyin kammerkor fra Ukraina

Fredag 25. juni kl.18. Konsert Kragerø Jazzklubb

Lørdag 24. juli kl.19. Ungdomssymfonikerne fra Køl

Skåtøy kirke

Norges femte største tømmerkirke bygget i 1862. Skjærgårdskatedralen ligger midt på øya i vakre omgivelser.

Adkomst med ferje til Skåtøyroa eller taxibåt til Kirkebrygga.

Konsserter

Torsdag 15. juli kl. 19. Skåtøy Vise og Poesifestivals åpningskonsert i kirken. Bukkene Bruse.

Torsdag 29. juli kl 18. Olsokkonsert . Syvsangerne

Støle kirke

Sjarmerende liten trekirke på Levangsheia ved den gamle kystveien mellom Kragerø og Risør. Bygget i 1892.

Kirken er åpen for besøkende hver mandag i juli kl.19.00 - 21.00. Gratis vafler og kaffe. Salg av kirkehefte.

Onsdag 21.juli kl.17. Kirkeringens sommermarked/basar ved Støle kirke.

Konsserter

Søndag 4. juli kl.19.00. Sommerkonsert. Mange utøvere! Se avertering og plakater.

Mandag i juli. Små orgel/pianoresitasjoner under åpen kirke.

Sannidal kirke

Tømret korskirke fra 1771. Ligger ved den gamle sørlandske hovedvei. Det har vært kirke i Sannidal siden 1200 tallet. I den nåværende kirken finnes gamle gjenstander fra tidligere stavkirke.

Hellekirken

En moderne arbeidskirke med 200 sitteplasser. Her drives et omfattende arbeid med gudstjenester, korarbeid og annet barnearbeid.

Se forøvrig gudstjenestene på siste side.

Husk at det kan skje forandringer i programmet. Se lokalavisa og plakater.

Friluftsgudstjenester i sommer

Ospevika i Stølefjorden er en av landets vakreste kirkegårder med egen sandstrand. Gudstjenesten finner sted **27. juni kl. 12.00**. Avskjed med diakon Emyl Strat. Taxibåt fra taxibåtbygga kl.11.00.

Ankerplassen på Jomfruland er skjærgårdens utendørskirke. Stedet er innviet og vigslet for gudstjenester sommerstid. Gudstjenesten finner sted **11. juli**. Taxibåt fra taxibåtbygga kl.11.00.

Stråholmen er et gammelt lossted øst for Jomfruland, ytterst ute i havet. Gudstjenesten finner sted **18. juli kl.12.00**. Taxibåt fra taxibåtbygga kl.11.00.

Skratta er en øy like utenfor Skåtøy. Her er det gudstjeneste **8.aug. kl. 12**. Taxibåt fra taxibåtbygga kl. 11.00

Den Norske kirke i Kragerø er på Internet

<http://www.kragerokirkene.no>

Kirkens SOS

VI ER HER – ALLTID!

Tåler å høre ALT!
Sladrer ikke!
Ring 815 33 300
eller
skriv en SOS-melding på:
www.kirkens-sos.no

Andaktstelefonen 35 98 12 85

Vi snakkes

21

Døde

Kragerø

- 01.01 Gullborg Marie Træet
- 03.01 Magnhild Ovidia Thorsen
- 09.01 Knut Håvet, begravd i Sannidal
- 10.01 Gerhard Olen Johansson
- 10.01 Gunvor Andora Fredriksen
- 11.01 Harriet Bærø
- 13.01 Edith Johanne Olsen
- 13.01 Hjørdis Hillingsæter
- 19.01 Karin Agathe Isaksen
- 24.01 Ellinor Johanne Larsen
- 28.01 Inga Johnsen
- 30.01 Kirsti Gausdal
- 31.01 Ernst Jakobsen
- 03.02 Karl Stoa
- 05.02 Sonia Isnes
- 06.02 Eigil Harald Nilsen
- 09.02 Hans Tangen
- 10.02 Jorunn Sundquist Larsen
- 13.02 Hildur Salvesen
- 15.02 Karl Olaf Bjerke,
begravd i Sannidal
- 16.02 Kåre Oliver Gundrosen
- 24.02 Jørgen Andreas Lindkvist
- 24.02 Arne Solbekk
- 24.02 Maren Limkjær Andersen
- 25.01 Olav Tjessem
- 26.02 Erna Doloris Gundersen
- 02.03 Karen Eie
- 02.03 Kathe Salvesen
- 15.03 Jenny Aschjem
- 21.03 Nils Kristian Johannesen
- 25.03 Leif Arnold Dalen
- 27.03 Reidun Nilsen
- 30.03 Leif Olsen
- 05.04 Olav Eugen Martinsen
- 09.04 Tore Hansten Mathisen

- 01.05 Bjørgulf Hansen
- 20.05 Astrid Halvorsen
- 25.04 Arne Wilmar Wilhelmsen
- 26.05 Harald Nilsen
- 04.06 Arne Tolnæs
- 04.06 Kjell Mikkelsen
- 04.06 Åase Cecilie Guste- Pedersen
- 06.06 Klaus Andreas Halvorsen

Skåtøy

- 18.04 Jan Solli

Ankerplassen, Jomfruland

- 27.12 Annie Løkstad
- 09.02 Dagfinn Aasvik

Levangsheia

- 19.01 Ellef Andersen,
begravd i Sannidal
- 16.02 Peder Anker Pedersen,
begravd i Sannidal

Vigde

Ankerplassen, Jomfruland

- 22.05 Ørjan Færøykavlen Ellingvåg
og Soraya Oum Salima Georgia
Sabatier

Kragerø kirke

- 30.03 Ove Heimdal og Gro Salvesen.
Giftet seg på Gran Canaria
- 08.05 Rune Lervik Brekka
og Stine Emilie Hole Sundbø.
Giftets seg i Eidsborg stavkirke
- 22.05 Vidar Kjøpstad Lutro
og Marianne Hanssen
- 05.06 Arve Kristensen og Anne Klausen
- 05.06 Jan Endresen og Linn Clausen

Støle kirke

- 15.02 Philip Åsulfsen
- 15.02 Malene Homme Johannessen

Kragerø kirke

- 11.01 Sofie Falck Størseth
- 18.01 Caroline Solvik Heistad
- 15.02 Lars Eivind Stärk Gürriich
- 15.02 Elias Stärk Gürriich
- 15.02 Esther Nicoline Isaksen Fluor
- 15.02 Elise Henriette Isaksen Fluor
- 21.03 Emma Wendel Helliksen
- 21.03 Sebastian Falk Nilsen
- 04.04 Gabriel Høgstli
- 04.04 Ida Løkken – Holgersen
- 18.04 Julie Gundersen
- 18.04 Therese Pedersen
- 18.04 Steffen Gundersen Johansen
- 18.04 Dennis Gundersen Johansen
- 18.04 Philip Nupen
- 02.05 Marie Malene Bentzen Harveg
- 23.05 Oliver Oates – Juhlin
- 30.05 Andreas Bolstad Olsen
- 30.05 Tonje Lidsheim Johansen
- 06.06 Magnus Bærø Undhjem
- 06.06 Fanny Sundquist Wik
- 06.06 Rikke Marie Steffensen
- 13.06 Oliver Skorstad Nygaard
- 13.06 Marie Larsdatter Bjerka

Skåtøy kirke

- 25.01 Pernille Marie Thoresen
- 25.04 Siver Aasvik
- 30.05 Sjur August Eikeland
- 13.06 Sandra Ugulen Andresen

Kragerø menighetskontor

Rådhuset 3770 Kragerø 35 98 62 00
Sekretær Berit Daland 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen 35 98 63 62
privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen 35 98 63 60
privat 35 98 17 49
Diakon Emly Strat 35 98 62 11 - 992 68 298
privat: 37 15 86 00

Kirkevergen

Rådhuset 3770 Kragerø
Jon Arne Torp 36 98 63 64 - 952 56 659
privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Rose-Mari Jørstad 35 98 08 67
Levangsheia: Signe Liv Lundheim
35 98 71 73
Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Kragerø kirkelige fellesråd

Leder Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

Kirkeblad for

Kragerø, Skåtøy og Levangsheia

Menighetskontoret

Rådhuset - 3770 Kragerø

Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Olav Drevland 35 98 23 61

Halvor Halvorsen 35 98 83 68

Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Anne Marie Sverdrup 35 99 23 98

Ta ansvar

for kirken

du hører til!

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål og meninger! Ring inn gode ideer. Bestill intervju!

Full- distri- busjon

20. juni

Tur til *Gautefallkirken* 12.00

27. juni

Hellekirken 11.00 Gulstad.

Ospevika v. Portør 12.00 Westermoen. Taxibåt fra taxibrygga 11.00

4. juli

Kragerø kirke 11.00 Alf Andreassen

Støle kirke sommerkonsert 19.00 Monsen

11. juli

Ankerplassen på Jomfruland 12.00 Westermoen. Taxibåt fra taxibrygga 11.00

Hellekirken 11.00 Gulstad

18. juli

Stråholmen Friluftsgudsteneste 12.00 Westermoen. Taxibåt fra taxibrygga 11.00

Støle kirke 11.00 Alf Andreassen.

25. juli

Kragerø kirke 11.00 Westermoen

1. august

Kragerø kirke 19.00 Monsen

Støle kirke 11.00 Monsen

8. august

Skratta. Friluftsgudstjeneste kl. 12.00 H.Monsen. Taxibåt fra taxibrygga 11.00

Hellekirken kl. 11.00 B.O.Karlsen.

15. august

Kragerø kirke 11.00 A. T. Apeland

Støle kirke 11.00 Monsen

22. august

Kragerø kirke 11.00 Monsen

29. august

Kragerø kirke 11.00 Hans Kvalbein

05. september

Støle kirke 11.00 Westermoen

12. september

Skåtøy kirke 11.30 Monsen. Konfirmantpresentasjon. Høsttakkefest

Kragerø kirke 19.00 Monsen. Konfirmantpresentasjon

19. september

Støle kirke 11.00 Monsen. Konfirmantpresentasjon

<http://www.kragerokirkene.no>